

Boh je na prvom mieste

O Ježišovej rodine toho veľa nevieme. V čase, keď sa táto epizóda odohrala (Mk 3,20-35), mal Ježiš asi tridsať rokov a z jeho rodičov sa zdá, že žila iba jeho matka. Evanjeliá nám hovoria aj o Ježišových bratoch a sestrách, a zdá sa, že sú, podľa židovskej tradície, veľmi zjednotenou rodinou.

Z kontextu evanjelia sme pochopili, že Ježiš diskutoval v dome so zákonníkmi a farizejmi, ale členovia jeho rodiny zostali vonku a hľadali ho. Ježišova reakcia však nie je taká, akú by sme od Neho mohli očakávať. To ako v skutočnosti Ježiš odpovedá, sa môže zdať dokonca neúctivé, urážlivé, škandalózne ...

On im odvetil: „Kto je moja matka a moji bratia?“ Rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: „Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra, i matka.

Ježiš to určite nehovorí z neúcty alebo pohrdania svojou rodinou. Dodržiava prikázanie, ktoré hovorí: „Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh!“ (Exodus 20,12). Ešte pred smrťou na kríži zveril Ježiš starostlivosť o svoju matku svojmu učeníkovi Jánovi. „Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.“ (Jn 19,27). Tá istá kresťanská komunita pod vedením Jakuba, Ježišovho brata, bude hostiť Máriu: „Títo všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi.“ (Sk 1,14).

No Ježiš hovorí, že je ešte niečo dôležitejšie ako rodina. Ježiš tu načrtáva priority, rebríčok hodnôt: Boh je na prvom mieste! Rodinné väzby, dokonca aj tie medzi matkou a dieťaťom, akokoľvek dôležité, nie sú absolútne. Poslušnosť voči rodičom je dôležitá, ale ak je v rozpore s poslušnosťou voči Bohu, treba ju ignorovať: Boh je na prvom mieste!

Ježiš navrhuje inovatívny model rodiny, ktorý prekonáva kmeňové a pokrvné väzby a navrhuje nové vzťahy založené na duchovnej spriaznenosti, na vedomí, že sme deťmi toho istého Otca. Podmienkou stať sa členmi Božej rodiny, je byť pozornými poslucháčmi Slova a hľadať a plniť Božiu vôľu v našich životoch.

Koľkokrát sme už počuli túto vetu: „plniť vôľu Božiu“. A takmer nikdy v kontexte radosti alebo dôvery, ale skoro vždy v ústach ľudí, ktorí sa nám prišli zdôveriť v ťažkom, nepochopiteľnom období, plnom bolesti a prekážok, dlhých životných príbehov ... Ale pozor! Božia vôľa v Biblii je vždy a len vôľa konať dobro, túžba po úspechu! Ježiš to výslovne hovorí: „Lebo vôľa môjho Otca je, aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život“ (Jn 6,40).

Môže sa to zdať paradoxné, ale niekedy Boh nie je schopný uskutočniť svoju vôľu v našich životoch, lebo sme, v absolútnej dobrej viere, tak uviaznutí vo svojich pozíciách, že nevidíme dobro a zmenu, v ktorú Boh dúfa a chce v našich životoch urobiť!

Ešte chcem vyzdvihnúť jednu vec: v Ježišovej odpovedi nie je nedostatok úcty voči jeho matke a jeho rodine. Ježiš nechce znižovať svoju Matku, ale chce, aby sme sa na ňu pozerali zo správnej perspektívy.

Je Matkou nielen vďaka privilegiu krvi, ale tým, o čo sa snažila počas svojho života: počúvať a konať Božiu vôľu. To, čo robí Máriu Matkou, je jej *Áno* projektu, ktorý pred ňu kladie Boh. Pre Máriu je toto Ježišovo vyhlásenie v skutočnosti najväčšie uznanie, pretože ona sama je dokonalou učeníčkou, ktorá vo všetkom poslúchla Božiu vôľu.

Aj my môžeme byť Ježišovou matkou, bratom a sestrou nie kvôli osobným údajom, DNA alebo vďaka nejakým privilegiam, ale kvôli slobodnej voľbe „plniť vôľu Božiu“. Vedomie, že sme Jeho a že Mu patríme nám pomáha čeliť aj tým chvíľam, keď máme pocit, že sme sami a nevypočutí ... dokonca aj Jeho zdanlivej neprítomnosti v našich životoch alebo zjavnej ľahostajnosti voči našim problémom a ťažkostiam.